

[Himmelstrup.]

og det vilde være af Interesse at faa det nærmere diskuteret.

Jeg maa altsaa være af den Opfattelse, at det vil være meget urigtigt, om vi i dette Øjeblik foretog denne meget radikale Ændring og indførte ogsaa officielt Papirmøntfoden her i Landet og ophævede Guldmøntfoden, før man ser, hvorledes man tænker sig at ordne Valutaspørgsmaalet, som jo er et internationalt Spørgsmaal, i de førende Lande.

Men jeg vil slutte med at sige, at vi fra vor Side er parat til igen at optage Arbejdet i Udvalget, hvor vi slap i Fjor. Vi er for saa vidt i det lykkelige Tilfælde, at vi i Fjor allerede i Marts har skrevet baade Betænkning og Ændringsforslag, som ligger i Arkivet, saa for vor Skyld kan vi meget hurtigt naa til en Afslutning af Arbejdet. Men jeg henstiller alligevel til den højtærede Minister og til Regeringspartierne, at de viser større Imødekommenhed over for de rent saglige Indvendinger, vi har gjort mod Lovforslaget, og at vi ogsaa faar en virkelig Ordning paa Spørgsmaalet om Statens Forhold til Landmandsbanken. Grundtanken i Lovforslaget kan vi, som sagt, slutte os til, og efter den Linie vil vi gerne være med til at arbejde, saaledes at vi maa kunne sige, naar vi er færdige, at det viste sig ogsaa her, at alle gode Gange er tre.

Christmas Møller: I Samlingen 1933—34 havde jeg Lejlighed til paa mit Partis Vegne at angive vor almindelige Stilling til dette Lovforslag. I Samlingen 1934—35 havde mit Partis Finansekspert, det ærede Medlem Hr. Korsgaard, Lejlighed til at angive Partiets Stilling, og man vil kunne forstaa, at det efter dette ikke vil være rimeligt og heller ikke vil være nødvendigt i stor Udstrækning at gentage de Bemærkninger, som det ærede Medlem Hr. Korsgaard og jeg paa vort Partis Vegne i de to foregaaende Rigsdagssamlinger har fremsat; jeg kan i det store og hele henvise til de Betragtninger, som da er fremført. Men paa samme Maade som tidligere Ordførere har ment det rimeligt at gøre nogle enkelte Bemærkninger om Stillingen til Lovforslaget og Stillingen, som den er i Aar, ønsker jeg ogsaa at fremsætte følgende:

Det er jo fuldkommen klart, at jo nærmere vi kommer Datoen 1. Juli 1938, hvor den trediveaarige Oktroj af 1907, gældende fra 1908 til 1938, udløber, jo mere maa man sige, at baade Regering og Rigsdag har en Pligt til at ordne dette Spørgsmaal, og at man navnlig i Tider som de nuværende i meget høj Grad kan fremhæve, at saa usikker som Fremtiden former sig, vilde det være lidet heldigt, om vi, jo nærmere vi kom Tiden for Oktrojens Udløb, havde en Tilstand, hvor vi ikke bestemt vidste, hvad der skulde ske efter den nuværendes Udløb, og at der derfor maa være ganske overordentlig vægtige Grunde for fra alle Sider at søge at naa frem til en Ordning, og jeg har ogsaa forstaaet det ærede Medlem Hr. Himmelstrup paa den Maade.

Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen sagde, at dette var Lovforslag Nr. 2 fra Valget. Kunde vi saa ikke lige saa godt med det samme faa Nr. 3, 4, 5 og 6, saaledes at vi ved, hvad vi i saa Henseende efter det ærede Medlems Mening har at rette os efter. Men jeg tror virkelig, at det kun er ganske enkelte Steder i Landet, hvor dette Lovforslag har spillet en saa afgørende Rolle, som det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen mente; dog, hans Opfattelse af Lovforslagets Vigtighed stammer maaske fra, at han har lært rigtige Synspunkter af sin Modkandidat, det ærede Medlem Hr. Korsgaard. Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen, at han skal i hvert Fald ikke vente, at det Argument, han fremsatte af politisk Karakter, vil gøre stort Indtryk paa os. Men vi vil gentage, at der er, naar denne Rigsdagssamling slutter, kun henimod et Par Aars Tid tilbage af den nuværende Oktrojs Tid, og saa usikre som Tiderne er, saa lidet man ved om, hvorledes vi overhovedet befinder os penge- og valutamæssigt set i 1938 — naar man nu tænker tilbage paa, at det er 4½ Aar siden, at England og dermed Danmark gik fra Guldet —, saa har vi jo Lov til at sige, at ingen kan overhovedet vide det ringeste om, hvad der sker et Par Aar frem i Tiden, og hvilken Tilstand vi da har; og at det derfor vil være formaalstjenligt at lægge Spørgsmaalet om Statens Seddelbank, om Udstedelse af Sedler, om Pengepolitik og Valutapolitik, fast, derom er der efter vor Opfattelse ingen Tvivl.